

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

12. PROSINCE 2021

Z obsahu:

Ovoce Ducha

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 27. října 2021,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatý Venantius

Fortunatus
Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (80)

- strana 5 -

Nikdy jsem nebyl
šťastnější...

- strana 6 -

Hájek - putuji
za Bohem

Petr Bobek
- strana 7 -

Ráj bez Boha
neexistuje

Małgorzata Sołtyková
- strana 10 -

Pět důvodů,
proč má satan
rád porno

Tom Hoopes
- strana 12 -

Záračný obraz Panny Marie Guadalupské (12. prosince 1531)

Ovoce Ducha

Katecheze papeže Františka při generální audienci
27. října 2021, Řím, aula Pavla VI.

„Ale ovocem Ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tičnost, zdrženlivost. Proti takovým věcem se nestaví žádný zákon. Ti, kdo (náležejí) Kristu Ježíši, ukřižovali svoje tělo i s jeho vášněmi a žádostmi.“ (Gal 5,22-24)

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Pavlovo kázání se plně soustředí na Ježíše a jeho velikonoční tajemství. Apoštol sám sebe představuje jako hlasatele Krista, a to ukřižovaného (srov. 1 Kor 2,2). Galaťanům,

kteří láká dodržování příkazů a tradic jako základ zbožnosti, připomíná jádro spásy a víry: Pánovu smrt a zmrtvýchvstání. Stává jim před oči realismus Kristova kříže. Píše: „Kdo vás to uhranul? Vždyť vám byl zrovna před očima vykreslen Ježíš Kris-

tus ukřižovaný!“ (Gal 3,1) Kdo vás uhranul, aby vás vzdálil od ukřižovaného Krista? Galaťané procházeli ošklivou chvílí...

Také dnes ještě mnozí nejprve vyhledávají náboženské jistoty spíše než živého a pravého Boha [...] Pavel po Galaťanech žádá, aby se vrátili k podstatě, k Bohu, který nám dává život v ukřižovaném Kristu a o němž přináší osobní svědectví: „Už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20) A ke konci listu prohlašuje: „Ať je daleko ode mě, abych se chlubil něčím jiným než křížem našeho Pána Ježíše Krista, kterým je pro mě ukřižován svět a já světu.“ (Gal 6,14)

Pokračování na str. 13

Život na zemi je přípravou na věčný život, je časem svobodného rozhodnutí, jímž si člověk zvolí, zda bude svůj věčný život prožívat s Pánem Bohem, anebo se satanem. To připomíná Pán Ježíš skrze polskou mystičku Alici Lenczewskou. (str. 5) A právě prožívaná doba adventní velmi vybízí hlouběji se zamyslet, jak tato naše příprava na věčný život vypadá a zda se náhodou nemíjí se svým cílem.

Naše pochybení na lopotné cestě k věčnému životu může mít mnoho příčin. Jednu, zásadní, má však vždycky: odklon od Pána Boha a příklon k člověku – k jinému nebo k sobě samému; obojí je dílem satanovým. A proto také nemůžeme sebejistě tvrdit, že víme dobře, co máme dělat, jsme normou sami, když podléháme satanovým svodům a nedokážeme z jeho spárů vyběhnout. (str. 3) K tomu, abychom to dokázali, potřebujeme milost Boží, které se nám častokrát dostává skrze našeho duchovního vůdce, někdy i prostřednictvím jiných lidí. Spoléhat se na vlastní síly, to je opravdu cesta do pekla – to vědí i lidé, kteří v Pána Boha nevěří... Ostatně, Pán Ježíš přišel na tento svět, „aby pročistil obilí na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným“ – praví dnešní evangelium. Být připraven na věčný život pak znamená: neustále očisťovat svoji duši, aby v ní mohl vládnout pouze Trojjediný Bůh, neponechávat v ní prostor satanovi. Pokorné úsilí člověka v důsledku naplní radostí, že Pán je blíž-

Editorial

ko. A to nejen kvůli svému slavnému příchodu na zem ve slávě! Pán je totiž v naší duši: Může být blíže?

Odklonit se od Pána Boha s sebou nese také to, že skutky člověka nejsou ovocem Ducha, nýbrž ovocem těla. Výčet apoštola Pavla je více než výmluvný, a tak může každý člověk snadno rozlišit ono ovoce svých skutků. Někdy to bývá velice tvrdá realita... Zjevným příklonem k tělu je pornografie, o jejíž ničivé síle hovoří Tom Hoopes. (str. 12) Je nejvyšší žádoucí docenit satanskou moc této neřesti a pomoci lidem se z ní vymáknout. Ovšem pozor, budeme-li chtít někomu v této oblasti pomoci, resp. budeme-li se snažit pomáhat kdekomu na všech možných frontách! Musíme totiž vzít na vědomí, že máme jen „dvě ruce“, a tudíž nevyřešíme každou bídu. Na to upozorňuje také Pán Ježíš Alici Lenczewskou, již také varuje před znechucením nad druhými, což je satanovo pokušení – to není pravá láska k bližnímu. Na pravé cestě si uvědomíme rovněž svoji vlastní nedostatečnost, hříšnost a svěříme všechny tyto záležitosti milosti Boží s plnou důvěrou, že jen Pán Bůh je tím, kdo může přemoci veškeré zlo – my jsme vždy jen jeho nástroji, pomocníky, nehodnými služebníky...

Žít tak, jako by byl každý den mým posledním – i takto se dá obecně vyjádřit,

co znamená pozemská příprava na věčný život. Když to však zazní z úst trpícího, vážně nemocného člověka, hned pocítíme hloubku takového postoje, zvláště, když se k tomu přidá: „Také křížem náš Bůh vyznamenává.“ Pedro Ballester Arenas (str. 6) je v tom příkladem, a to také nám, kteří sice očekáváme druhý Kristův příchod na zem, ale někdy zapomínáme na to, že se tohoto příchodu možná dočkáme již v Boží slávě, o jejíž dosažení usilujeme. Jako bychom pro velikost oněch posledních časů zapomněli na to, že našim hlavním úkolem zde na zemi je úsilí o účast v nebeském království... Nevíme-li, jak s touto svojí zapomnětlivostí či s jinými neduhy duše bojovat, obračejme se o pomoc k Matce Boží – i po vzoru Pedra, ctitele Panny Marie Guadalupské. Ona ve všech svých projevech je naší věrnou Průvodkyní na cestě spásy, jen je potřeba se k ní připojit, abychom jdouce sami nezbloudili a neobrátili své kroky směrem k propasti pekelné.

Abychom se i skrze své tělo nasměřovali k Duchu Božím, vydejme se třeba na poutní cestu z Prahy do Hájku (str. 7-9), kde nás bude provázet Panna Maria či sv. František z Assisi. A dost možná i my, nebo někdo z těch, které vezme s sebou, na této či jiné pouti dojdeme k poznání, k jakému došla Bella Doddová (str. 10-11): „Touha po Bohu je stejně přirozená pro lidskou duši, tak jako tlukot srdce pro tělo.“ I to je náš advent...

Daniel Dehner

Za Janem přicházejí četné zástupy a jsou plné očekávání. Jeho osobnost nejen přitahuje, ale i přesvědčuje. Je totiž nesmlouvavý. Zdá se, že každému vidí do srdce. Ty, kteří to se svým obrácením nemyslí upřímně, neváhá nekompromisně označit jako *pokolení zmijí*, neplodné stromy, kterým hrozí, že budou vyťaty a vhozeny do ohně⁽¹⁾.

Ale je tu především mnoho těch, kteří přišli jako kajícníci a jasně si uvědomují, že Janův křest na odpuštění hříchů má být začátkem nového života. K těm se připoj i ty.

Je zde tedy zásadní otázka: V čem má spočívat požadovaná opravdová změna? *Co máme dělat?* Tito Janovi kajícníci se tedy nespolehnou sami na sebe, cítí zcela správně, že nemůžeme být normou sami pro sebe. Vidí v prorokovi od Jordánu autorizovaného tlumočnicka Boží vůle. Není větší chyby, než když se sebejistě domníváš: Já vím dobře, co mám dělat. Zapamatuj si, že nikdy nepochybiš, když nebudeš spoléhat na sebe, ale podřídíš se vedení toho, koho ti Bůh posílá jako duchovního vůdce.

Z toho, co Jan odpovídá zástupu, poznáváš, že jsou zde jednak povinnosti, které se týkají všech bez rozdílu, a vedle nich jsou povinnosti spojené s určitým stavem.

Za nejdůležitější obecnou povinnost všech označuje Jan citlivou a pozornou bliženskou lásku. Rozuměj tomu tak, že je to také ten nejlepší způsob, jak *připravit cestu Páně*. Není snad Janovo doporučení praktickou aplikací, jak *srovnat pahorky a zasypat propasti*? Čím vyšší je pahorek toho, čím oplýváš, tím hlubší je propast bídý těch, kterým se nedostává ani toho, co je nezbytné. Nestačí, budeš-li čekat, až se na tebe obrátí. Sám vyhledávej ty, kteří trpí nějakou potřebou, aby ses s nimi rozdělil. Až přijde ten, který má přijít, uslyšíš od něho přesně totéž. Jan ti tedy radí ten nejlepší způsob, jak se připravit na jeho příchod.

Jsou zde i povinnosti stavu. Jan výslovně odsuzuje takové jednání, při kterém dochází ke zneužívání služebního postavení k vlastnímu obohacení. Vybízí také ke skromnosti, která nevznáší nepřiměřené požadavky. I při výkonu povolání je třeba

řídít se spravedlností a Božím zákonem. Máš je chápat a vykonávat v prvé řadě jako službu Bohu a bližním, nikoliv hnát se za každou cenu jen za vlastním prospěchem.

Jan sám ti jde příkladem vstříc. Nechce si ani v nejmenším přisvojit nic z toho, co patří Pánu, který *přichází jako silnější*. Jan

důsledně odmítá úctu, která mu nepatří, aby ani v nejmenším nezastínil Božího Mesiáše, jeho budoucí působení. Uč se od něho, jak máš postupovat, kdy-

koliv jsi v situaci, že *připravuješ Pánu cestu*. Chovej se vždy jako ten, kdo *není hoden ani rozvázat řemínek u jeho opáneků*.

Dobře si zapamatuj, co ti Jan říká o Mesiáši. Bude to velký dárcem milosti, ale také přísný a spravedlivý soudce. *Bude křtít Duchem Svatým a ohněm*. Jeho dary budou tedy život, poznání a láska. Na jejich hojné přijetí se připrav důsledným plněním Janova programu, aby se tvé srdce naplnilo dobrými skutky. Nebude-li totiž při Ježíšově opětovném příchodu dostatečně těžké, neobstojí u jeho soudu. Při tomto soudu totiž každý odsoudí sám sebe. Kdo předstoupí před Pána prázdný a lehký, toho z mlatu odvine vítr jako *plevy* do zcela jiného ohně: vnějšího a *neuhasitelného*.

Otevřeš-li dokořán své srdce Ježíšovu ohni, naplní tě spolu s žářem lásky i nevýslovná Boží radost. Ten, kterého čekáš, *stane uprostřed tebe jako hrdina a vítěz, který plesá nad tebou radostí, obnoví v tobě svou lásku a s veselím nad tebou zajásá*. Znáš radostnější vědomí, než je to, že můžeš působit radost svému Bohu, který je původcem veškeré radosti? Jak daleko jsou od skutečnosti všichni ti, kteří se bojí Pána, že by je připravil o jejich radosti! Vždyť jeho radost a jeho pokoj *převyšují všechno pomyšlení*. Abys je o tom přesvědčil, nestačí tvoje slova. Oni neví, o čem mluvíš. Musíš je oslovit svým příkladem. Boží radost musí být v tobě tak velká, aby z *tvé ušlechtilosti bylo známo všem lidem, že Pán je blízko, že je v tobě a stejně tak touží být i v nich*. Ať tedy *nejsou tvé ruce malátné*. *Raduj se a vesel celým svým srdcem*. Tvá jistota a bezpečí je v tom, který *odstranil tvé nepřátele*. *Oslavuj ho a vzývej, hlásej mezi národy jeho díla, zvěstuj vznešenost jeho jména*.

Liturgická čtení

1. čtení - Sof 3,14-18a

Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele, uprostřed tebe je Hospodin králem Izraele, zla se už neboj! V onen den bude řečeno Jeruzalému: „Neboj se, Síóne, ať neochabují tvé ruce! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz; bude nad tebou plesat v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou zajásá jak za dnů shromáždění.“

2. čtení - Flp 4,4-7

Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomyšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Evangelium - Lk 3,10-18

Lidé se ptali Jana Křtitele: „Co máme dělat?“

Odpovídal jim: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“

Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: „Mistře, co máme dělat?“

On jim odpověděl: „Nevybírejte víc, než je stanoveno.“

I vojáci se ho ptali: „A co máme dělat my?“

Odpověděl jim: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem.“

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opáneků. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil obilí na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal radostnou zvěst.

Bůh je tvoje spása, bez obavy můžeš doufat. Ať je to známo po celé zemi.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Lk 3,7,9; ⁽²⁾ srov. Iz 12,2,5

Svatý Venantius Fortunatus

Venantius Honorius Clementianus Fortunatus – tak znělo celé jméno světce, jenž krom svatého života proslul jako obdivuhodný poeta a jehož některé texty patří dodnes ke skvostům církevních hymnů. Jeho tvorba je však mnohem bohatší a jeho vlastní jméno se dnes píše s přívlastkem „svatý“.

Narodil se někdy kolem roku 530 v Duplabilisu, což je dnešní Valdobbadiene, nacházející se v blízkosti italských Benátek. Někdy v mládí se jeho rodina podle některých tvrzení měla z důvodu napjaté politické situace v oblasti Valdobbadiene přestěhovat do Akvileje, jiné názory to popírají. Obě strany se nicméně shodují, že studoval v Ravenně, což bylo jedno z nejdůležitějších center byzantského exarchátu, ne-li vůbec nejdůležitější.

Jeho studijní léta mohou posloužit jako důkaz nesmyslnosti tvrzení, že církev vášnivě vystupovala proti všemu, co nemělo křesťanského ducha, a ničila to. Venantius se totiž v Ravenně velice podrobně seznámil se spisy antických autorů, z nichž mnohé svými opisy zachránili mniši v klášterech, např. s texty Vergilia, Ovidia či Horatia, zmíníme-li ty nejznámější latinsky pišící. Četl pochopitelně i raně křesťanské autory, např. Claudia Claudiana či arcijáhna Aratora. Četba mu pomáhała třibit jeho vlastní styl.

Poté, co studia gramatiky, rétoriky, práv a hudby dokončil, mohl Venantius své vzdělání uplatnit ve světě. Jistý čas ho v tom omezovala neznámá oční nemoc, ale zdárně ji překonal, a to díky sv. Martinovi. Venantiovo uzdravení bylo z lidského hlediska nevysvětlitelné, neslo všechny prvky zázračnosti. On sám to tak rovněž chápal, proto se roku 565 rozhodl odejít do Tours, aby světci v tomto městě pochovanému osobně poděkoval.

V Tours se velmi sblížil s tamějším biskupem sv. Eufroنيem a posléze i s jeho nástupcem, sv. Řehořem z Tours. Nešlo přitom o jediné významné osobnosti, se kterými tento milovník cestování navázal přímý kontakt. Při svém putování dnešní Francií a Itálií a dnešním Rakouskem a Německem zavítal kupříkladu na dvůr francouzských Merovejců, přímo na dvůr krále Sigiberta v Metách, jehož se stal načas dvorním básníkem. Pobyl zde jistou dobu a poté se odebral dále. Dospěl do

Poitiers, kde sídlila vdova po Sigibertově otci Chlotharovi I. Jmenovala se Radegunda a dnes je rovněž ctěna jako světice. Byla to vzácná žena a ve Venantiovi vytušila osobnost prvořadě velikosti. Nějakou dobu ho hostila na svém dvoře, a když založila v Poitiers klášter, do jehož čela dosadila svou adoptovanou dceru Anežku, stal se vzdělaný Venantius Fortunatus duchovním vůdcem i nové abatyše.

A byla to právě sv. Ragedunda, kdo po dlouhém naléhání přesvědčil Venantia, aby přijal kněžské svěcení. Měla s ním plány – v roce 595 se díky jejímu vydatnému přičinění stal biskupem Poitiers. Určitě působí divně, když nějaké vysoké místo v hierarchii získá někdo podobným způsobem, ale v osobě Venantia Fortunata se jednalo o šťastnou volbu, neboť patřil k mužům, jejichž soukromý život mohl druhým sloužit za vzor, nepočítáme-li ovšem jeho zálibu ve vybraném jídle a právě v cestování, jež ho přivedlo do Poitiers. Biskupský úřad ho každopádně přiměl upustit od cestovatelské vášně a usadit se.

Venantiova schopnost tvořit slovem byla obdivuhodná. Baval jí příležitostně i zmiňovaného krále Sigiberta. Neskládal jen světská díla, jako např. epigramy a panegyriky, tj. slavnostní řeči či chvalozpěvy; hlavní oblastí jeho tvorby byly církevní hymny a mešní písně.

Lawrence Alma-Tadema (1836–1912):
*Venantius Fortunatus
čte své básně Radegondě VI.*

*Venantius Fortunatus,
miniatura, kolem roku 1100*

S jeho mariánskou písní *Ó gloriosa Domina* (Ó slavná Paní) na rtech umíral sv. Antonín z Padovy, z dalších mariánských písní se mu připisují *Ave Maris stella* (Vítej, Hvězdo mořská) nebo *Quem terra, pontus, aethera* (Jehož země, moře a prostory). Krom nich složil např. píseň *Vexilla Regis* (Korouhve Krále vlají) a také *Pange lingua gloriosi proelium certaminis* (Chvalte, ústa, slavný boj), jež později inspirovala sv. Tomáše Akvinského k jeho velezpěvu *Pange lingua* (Chvalte, ústa), známému i z našich kancionálů. Uvedené písně napsal Venantius u příležitosti přenesení ostatků Svatého kříže, jehož částičku královně vdově sv. Radegundě daroval východořímský císař Justin II. Venantiova píseň *Ó Redemptor* (Ó Vykupiteli) se do dnešních dnů zpívá na Zelený čtvrtek při svěcení olejů.

Je rovněž autorem několika životopisů světců, např. sv. Martina z Tours, sv. Radegundy, sv. Hillaria z Poitiers, sv. Germána z Paříže, sv. Marcela z Paříže či sv. Albína z Angers. Z jeho pera pochází i četné katechetické spisy, věnované vesměs katechumenům, např. *Výklad modlitby Páně*.

Svatý Venantius Fortunatus zemřel někdy po roce 600, pravděpodobně ke konci jeho první dekády. Tento velký poeta doctus nikdy nebyl formálně kanonizován, nicméně jeho kult oficiálně povolil městu Valdobbadiene papež Řehoř XVI. (a stanovil jeho památku na 14. prosinec), přičemž uctě se těšil již dříve, živil ji galští a poté francouzští ordináři.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (80)

Tentokrát čerpáme z jiného knižního zdroje, a proto se neobjevují označení „f“, „•“ či „-“.

„Milovat slovy znamená nerozsévat okolo jiných to, co je špatné. Neopakuj to, co víš, co jsi viděla a poznala z lidské bídě svých bližních – blízkých i vzdálených. A nestěžuj si! Říkej jen to, co slouží dobru, přičemž varuj jiné před zlem, aby šli za Mnou obrácení tváří ke Světlu a neotáčeli se směrem ke tmě.“

Velké zásluhy má ten, kdo svoji láskou a mlčením zakrývá hříchy bratří. A ještě větší má ten, kdo ukazuje dobro ve svých bratrích, protože když ukazuje dobro, ukazuje Mne přítomného v každém člověku a v každé situaci. Konec konců, co vůbec víš o srdci svého bratra, abys ho posuzovala a vyjadřovala svůj názor?“

* * *

„Milovat skutky znamená moudře sloužit a pomáhat – podle Mé vůle, abys neupadla do krajnosti, která by zničila tvoji duši. Každou bídu nevyřešíš, protože máš jen dvě ruce. Služ proto tak, aby byly tvé ruce schopné a aby unesly to, k čemu se odhodláš. Když si vezmeš do rukou příliš mnoho, všechno ti vypadne a neunesíš bídu druhého a ani svoji vlastní. Možná způsobilíš víc zla než dobra, když zvedneš a potom pustíš na zem.“

* * *

„Miluj moudře, abys druhé nezastupovala, ale abys jim pomáhala nést utrpení a kříž – s láskou a ve spojení se Mnou. Posvěcené utrpení a posvěcená námaha – to je hodnota přebývání člověka na zemi.“

* * *

„Proč se staráš o to, co dělají jiní? Důležité je, abys ty neochabla v konání dobra pro jiné... Buď pro své bližní láskou – jako Já, tichý a pokorný srdcem, který nalomenou třtinu nedolomí a doutnající knot promění v oheň lásky...“

* * *

„Nevyčítej lidem, že jsou, jací jsou. Miluj je a měj naději, doufej a pomáhej. Protože Já miluji je i tebe, ačkoliv jste takoví, jací jste. Raduj se a buď vděčná, protože máš účast na Mé námaze přinášení

spásy. Neznechucuj se, dítě Moje, protože znechucení je pokušení.“

* * *

„Tvoje ústa, tvoje mysl a tvoje srdce musí být plné vděčnosti a chvály. V opačném případě ti satan bude vnukat malomyslnost, pochybnosti, vzpouru a rouhání. Bdi sama nad sebou, volej o pomoc, zaangažuj svoji vůli a měj velké touhy. Chci, abys dala ze sebe všechno, a co je navíc, to doplním Já, který jsem a budu s tebou.“

* * *

V jednom z dopisů své přítelkyni, sestře Terezii, napsala o svém podílu, kterým má účast na Ježíšově spásonosném utrpení: „Řeknu ti, že už dlouho (několik měsíců) je moje duše vystavena silným útokům zla, a to až do takové míry, že bývám vyčerpáná nejen fyzicky, ale i psychicky. Zažívám chvíle deprese a špatných myšlenek, ale Pán je – a když to přechází za hranice mé únosnosti, zachraňuje mě, zvedá a utiňuje... Tváří v tvář těmto útokům zla jsem sama, ale Pán to zjevně chce.“

Pán jí jednou řekl: „Ó, kéž bys věděla, jak tvrdý boj probíhá, jaká válka se vede o každé lidské srdce... Nemysli na sebe a na své takové či onaké pocity. V porovnání s velikostí hrozby pekla, která visí nad světem, nejsou důležité. Pokud nejsou srdce, která by byla jako brána spojující nebe se zemí, paprsky Mé lásky nemohou proniknout na zem. Prostřednictvím lidských srdcí zachraňují a přináší spásu

jiným lidským srdcím, která jsou smrtelně zraněná.“

Alice souhlasila a dovolila Ježíši, aby její srdce bylo „bránou spojující nebe se zemí“.

* * *

„Cílem působení satanových služebníků je svést co nejvíce duši na světě a uvrhnout je do tlamy Zlého. Jejich působení zahrnuje všechny oblasti lidského života od narození až po poslední chvíle na tomto světě. Útočí na všechno, co Bůh stvořil, aby to zničili, zdeformovali a hodili pod nohy Luciferovi, který touží po moci, pomstě vůči Bohu a jeho stvořením. Proto svým vyvoleným dětem musím odhalit hlavní aspekty a projevy působení Zlého.“

Svatý Pavel řekl, že hlavní boj od stvoření světa probíhá v duchovní rovině. Zlo chce svým vnějším působením dosáhnout vítězství nad lidskými dušemi, které dostaly věčný život a jsou předurčeny žít v Bohu. Život na zemi je přípravou na věčný život a zároveň je časem svobodného rozhodnutí, jímž si člověk zvolí kvalitu svého věčného života, který bude prožívat buď ve spojení s Bohem, anebo se satanem.“

(Pokračování)

Podle Cesta dozrevania.

Sestavil Mieczysław Piotrowski TChr.

ZAEX, Dolany 2017.

Překlad Eva Hanušová OSsR.

Ze slovenštiny přeložil a upravil -dd-

Papež František se dožívá 85 let

V pátek 17. prosince se v roce 1936 narodil papež František. U příležitosti jeho 85. narozenin vyslyšíme jeho prosby o modlitbu za něj.

Ať mu Pán Bůh žehná a Duch Svatý pomáhá věrně spravovat katolickou církev v duchu Pána Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze!

Nikdy jsem nebyl šťastnější...

P. Matthew Habron z Anglie pro časopis „Vítězstvo Srdca“ v kapli Matky všech národů v Amsterdamu vyprávěl o jednadvacetiletém studentovi fakulty strojírenství, který zemřel 13. ledna 2018 na rakovinu kostí. Člověk by si asi pomyslel, že mladý Pedro Ballester Arenas měl stejný úděl jako mnoho jiných lidí. Zčásti snad, ale přece jen ne tak docela!

Pedro Ballester Arenas

Jeho rodiče Pedro a Esperanza Ballesterovi, žijící v severní části Anglie, jsou původem Španělé a patří k členům *Opus Dei*. Své tři syny rovněž vychovávali v duchu tohoto Díla. Pedro byl stejně jako jeho dva mladší bratři Carlos a Javier úplně normálním zdravým chlapcem – byl šikovný, cílevědomý, srdečný, miloval sport a byl pro každou legraci. Na druhé straně však již od rané mladosti nosil v srdci přání zcela patřit Ježíši. Když se jako sedmnáctiletý rozhodl pro život zasvěcený Bohu, přijali to jeho rodiče s respektem jako Boží vůli. S touto uprostřed všedního života přinášet lidem Krista vstoupil do prelatury *Opus Dei* jako numerář (člen žijící v celibátu). Rok poté byl tento skvělý student přijat na inženýrské studium strojírenské fakulty proslulé Královské univerzity v Londýně (Imperial College London).

Zde během studia pocítil poprvé bolesti v zádech, a když mu začátkem roku 2015 na pánvi diagnostikovali osteosarkom s četnými roztroušenými metastázami, Pedro s odevzdaností řekl: „*Také křížem nás Bůh vyznamenává.*“

Nadále pokračoval ve studiu a nestěžoval si, ani když kvůli bolesti kulhal a při chůzi musel používat berle. Pedrovi známí nastartovali modlitební kampaň za je-

ho uzdravení, zatímco lékaři se všemožně snažili přemoci nádor, v neposlední řadě i pomocí protonové terapie v německém Heidelbergu. Pedro svěřil svůj život zcela do rukou Panny Marie a svému podobně nemocnému spolubratrovi Josému Gabrielovi de la Rico napsal: „*Cokoli si Bůh bude přát... tady jsme, oba v náručí Panny Marie.*“

Když se po lékařské stránce Pedrovi již více nedalo pomoci, přál si, aby ho přestěhovali do Greygarth Hall, centra *Opus Dei* v Manchesteru. Tato studentská ubytovna se stala na poslední dva roky života novým domovem pacienta, který z každodenního svatého přijímání a pravidelné zpovědi čerpal sílu k trpělivému snášení svého utrpení. Nikdy by si nenechal ujít ani večerní modlitbu růžence a „tři Zdrávasy“ před spánkem; ale jeho hlavní modlitbou, zvláště při intenzivních bolestech, bylo nepřetržitě obětování utrpení. Bez jakékoliv ztrpklosti říkával: „*Žiji tak, jakoby byl každý den mým posledním.*“ S tímto vnitřním postojem si Pedro každé ráno hned po probuzení klekl vedle postele, pokorně políbil zemi a modlil se: „*Serviam!*“ – „*Budu sloužit!*“ Takovýmto prostým, avšak všeríkajícím gestem vkládal každý nový den do Božích rukou a zároveň se dával do služeb všem, kdo v zástupech obléhali jeho po-

koj – ať už to byli studenti, známí, anebo někdo z rodiny. Dokonce i ve velkých bolestech prosil maminku nebo spolubratra: „*Nechej je vejít. Nikoho neodmítej!*“

Lidé cítili, že Pedro má o ně upřímný zájem, bere jejich problémy vážně a modlí se za ně. Zažívali při něm jedinečnou atmosféru naplněnou radostí a modlitbou zároveň. Nejraději s nimi hovořil o Bohu a mnohé pobízel k návratu do církve a ke svátostnému životu. Některé naučil modlitbu růžence, jiné zase podepřel ve víře, anebo povzbudil k věrnosti jejich povolání. Není divu, že kněží, kteří Pedra během jeho smrtelné nemoci pravidelně navštěvovali, ho označili za kněžskou duši; vždyť z vlastní zkušenosti velmi dobře chápal, co znamená přijímat bolest a sjednocovat ji s Pánovým utrpením za spásu duší. Jednomu z návštěvníků se svěřil: „*Dnes jsem měl obzvlášť těžký a bolestný den. Ale obětoval jsem ho za různé úmysly. Nemáš též nějaké, za které bych se mohl modlit?*“ I když byla Pedrova obětavost vskutku výjimečná, přece jen někdy velmi silně vnímal vlastní hranice. Vysilující a neutuchající utrpení ho také někdy značně ubíjelo a on si poplakal.

Navzdory tomu, když mu pár měsíců před jeho smrtí položili otázku: „*Jsi šťastný?*“ – bez nejmenšího zaváhání odpověděl: „*Nikdy jsem nebyl šťastnější než teď.*“ Pedro Ballester zemřel na úsvitu dne zasvěceného Panně Marii, v sobotu 13. ledna 2018. Okolo krku měl ovinutý svůj škapulír a naposledy vydechl s pohledem upřeným na obraz Panny Marie Guadalupské, zatímco se jeho rodiče, sourozenci, několik studentů a členové *Opus Dei* právě modlili slova modlitby *Salve Regina* (Zdravas, Královno): „...*Orodovnice naše, obrať k nám své milosrdné oči.*“

Pedro uprostřed rodičů s oběma bratry – Javierem (vpravo) a Carlosem (vlevo), který se vyjádřil: „Pedro byl hloubavý a bystrý člověk. Vždy jsem byl dojat, když jsem viděl, jak uprostřed největších bolestí byl ještě stále ochotný pomáhat jiným.“

*Z Vítězstvo Srdca 134/2020
přeložil a upravil -dd-*

Hájek - putuji za Bohem

Bůh nás poslal na tento svět a tím nás uvedl na začátek cesty. Ta je motivem, který prostupuje celým naším životem. Stále někam jdeme a stále se kvůli nezařaditelnému času někam posouváme. Ať už fyzicky, nebo duchovně. Oběma těmito způsoby se to nabízí na několika nám blízkých místech. Například po jedné známé poutní cestě, vedoucí z Prahy k poutnímu místu Hájek.

Florián Jetřich

Chceme-li putovat za Bohem jednak po vlastních nohách a zároveň i vlastním srdcem, je Hájecká cesta ideálním prostředkem. Nejenže na zhruba sedmnáctikilometrové pouti dokážeme Bohu, co jsme pro něho ochotni podstoupit, zároveň díky zastávkám u několika výklenkových kaplí zažijeme silné duchovní povzbuzení.

A přitom se dotkneme historie, započaté v 17. století v Hájku, části obce Červený Újezd. Tato vesnice s rozlohou přes pět kilometrů čtverečních a se zhruba 1 500 obyvateli nás zaujme na první pohled: například přítomností umělého hradu. Ovšem pro nás poutníky je daleko důležitější nedaleký poutní areál s františkánským klášterem a loretánskou kaplí.

Pod ní je podepsán významný šlechtic Florián Jetřich ze Žďáru, přičemž to není poprvé, kdy se s jeho jménem setkáváme v souvislosti s českým poutním místem - jeho dcera založila chrám Panny Marie Pomocné na Chlumku.

Potomek Floriána Jetřicha stál koncem konců i na počátku poutního místa Hájek, tentokrát syn František Adam Eusebius. Jeho narození totiž předcházela slib, že budou-li mít jeho rodiče mužského potomka, z vděčnosti vznikne kopie Santa Casy z italského Loreta, neboli údajného domku Panny Marie. K němu Florián Jetřich s manželkou Alžbětou také vykonali cestu, z níž si přivezli sošku Černé Madony, posvěcenou dotykem loretánského originálu.

František Adam Eusebius se narodil roku 1623 a ještě téhož roku, konkrétně 12. června, byl položen základní kámen pro výstavbu loretánské kaple. A to na místě zvaném Hájek, v lese poblíž Červeného Újezdu, vysázeném roku 1589 na příkaz dědečka Floriána Jetřicha, rytíře Gottharda Žďárského ze Žďáru. Stavba trvala dva roky a 2. června 1625 ji posvětil pražský arcibiskup Arnošt Vojtěch z Har-

rachu. Nicméně neuplynula dlouhá doba a stavba byla stržena a nahrazena novou, původně se totiž nedodržely přesné rozměry italského originálu. Roku 1630 se uskutečnilo druhé svěcení.

Hovoří se, že k rozšíření došlo také zásluhou velkého počtu poutníků, kteří sem už od založení přicházeli. Nejen kvůli významu stavby (jednalo se o jednu z prvních kopií Svaté chýše na našem území), ale také kvůli písemným i ústním zprávám o zázracích, které se zde odehrály.

Zázraky

Putovat za Bohem neznamená pouze vyjít, je nutné dát našemu putování nějakou podobu. V této souvislosti se nabízí myslet na to, že Bohu nepředkládáme výši našeho konta ani seznam našeho majetku, ale čistotu svého srdce. Krásný příklad nám v tom dává řád františkánů, pokračovatelů a ochránců odkazu sv. Františka z Assisi.

Právě řeholníci, kteří si zvolili život v přísné chudobě, byli uvedeni k loretánské kapli, aby ji spravovali (předtím

Vstupní brána do kláštera v Hájku

se o ni přes třicet let staral nedaleko žijící poustevník). Povolal je sem František Adam Eusebius, který také pamatoval, aby pro ně na místě vzniklo krásné zázemí. Na podobě zdejšího kláštera se podíleli významní barokní stavitelé Carlo Lugaro a Giovanni Domenico Orsi. Základní kámen budovy byl položen roku 1663.

Krásné časy pak místo zažívalo i v následujícím století, alespoň v jeho první polovině. Právě do ní je datováno několik zázraků, které se zde děly prakticky od založení místa. Vždyť již roku 1626 o nich vyšla knížka, stejně jako roku 1684, či o pět let později. Mnohé zázraky jsou uchovány i v pamětní knize.

Z bezpočtu tamních událostí si uvedme například jednu z roku 1735. Tehdy do Hájku putovala žena jménem Kateřina Veronika Doležalová, aby zde děkovala Panně Marii Hájecké za svůj život. Po porodu dvojčat se zdálo, že zemřela. V této smutné chvíli se její manžel modlil k Panně Marii z Hájku. Žena se probudila a u své postele spatřila Pannu Marii s černou tváří. Po svém uzdravení a pouti do Hájku poznala, že viděla právě tamní zpodobnění Bohorodičky.

Podobný příběh zažila roku 1740 i Anna Dorota Bergerová. Její dlouhodobá nemoc měla za následek, že jí bylo ze zad chirurgicky odňato několik částí masa. Ve snu se jí zjevila Panna Maria, které nemocná žena slíbila vykonání poutě. Poté, co se její stav zlepšil, slib splnila a své kroky nasměrovala do Hájku. A zde v podobě sochy poznala Madonu, se kterou mluvila ve svém snu.

Za slib vykonání tří poutí do Hájku byl uzdraven Jiří Veselý z nedaleké Unhoště, který se zranil sekerou na noze a čtvrt roku nemohl chodit. Jsou zaznamenány i případy vyléčení z nepohyblivosti nebo nemoci očí, včetně slepoty.

Další historie

Stejně jako se málokterý zázrak stane bez předchozí bolesti těla, ani cesta k Bohu nás nevede po pohodlné pěšině bez výmolů a především bez toho, abychom z ní nesešli. Zejména, když se na ní vyskytují různé směry a záležitosti na našich volbách, kudy se dáme. Tehdy si můžeme vzpomenout na Pannu Marii, která se na všech našich poutích může stát naší Ochránkyní.

Panna Maria také jistě bděla nad osudem celého poutního místa Hájek, především ve chvílích, kdy jeho osud naplňovala smutná období. A ačkoliv jich zde bylo nemálo, jako by všechna mračna její přítomnost vždy rozehnala.

Zmíňme si josefínské reformy, které konkrétně pro Hájek nakonec nebyly tak devastující jako na jiných místech. Poutě byly sice zakazovány a klášter rušen, nicméně vždy následovalo opětovné povolení.

Ochrannou ruku nad Hájkem Panna Maria bezpochyby držela také při daleko bolestivější kapitole, rozepsané komunistickým režimem. Roku 1950 byly poutě na toto místo zakázány, což byla ale jen předzvěst špatných časů. Netřeba připomínat, že stejný letopočet nese pro církve záležitost bez přehánění krvavá, a sice *Akce K*. V noci ze 13. na 14. duben byly přepadeny československé kláštery a jejich řeholníci zatčeni a odvezeni do internačních táborů, vytvořených v jiných konventech.

Františkánský klášter v Hájkách byl jedním z nich. Nejprve sem režim situoval mladé kleriky, ti byli ale v roce následujícím převezeni jinam. Hájek se poté stal vězením pro kněze dříve držené v Želivě.

V Hájkách je čekala práce různého zaměření: na poli, na pile nebo ve vepřině. Ani samotný klášter nepředstavoval místo odpočinku. Zde internovaní kněží například rámovali obrazy, pracovali v krejčovské dílně nebo na zahradě.

Nicméně ani přes veškerou dřinu a celkovou temnotu doby zde nejpřísnější režim nepanoval. Denně se zde například mohla sloužit mše svatá.

Zdejší internační tábor přestal plnit svou roli 20. dubna 1953. A začal fungovat jako vojenské skladiště. Františkáni se do kláštera vrátili až po roce 1989 a s pomocí dobrovolníků se pustili do oprav. Ovšem na ty, které by objekt uvedly do původního stavu a krásy, jsou nutné výrazné finance.

Cesta

Nyní se opět vraťme o stovky let zpátky a vypravme se na slavnou a již několikrát zmíněnou poutní cestu z Prahy do Hájek. Vznikla ve 20. letech 18. století, v období, kdy poutní místo navštěvovaly velké davy přichozích – uvádí se průměr-

Klášter Hájek - Loreta

ně na 60 000 ročně. Inspirace pro výstavbu se s největší pravděpodobností našla ve Staroboleslavské Svaté cestě, kde dokonce jedna z kaplí vyobrazovala hájeckou Madonu.

Zatímco Staroboleslavská cesta zahrnovala více než čtyřicet kaplí, po Hájecké jich poutník míjel dvacet, ze kterých se dodnes dochovalo dvanáct. Dlužno také říct, že úplně tu původní cestu dnes projít nelze, některé z úseků již neexistují, nebo byly vybudovány znovu, či o kousek přesunuty.

První zastávka poutě k naší nejstarší dochované loretánské kapli nás čeká v Praze-Dlabačově, na začátku Gymnastické ulice. Tam stojí první z výklenkových kaplí. U všech můžeme obdivovat jejich architekturu či duchovní kontrast oproti ostatním budovám. Co ovšem nesmíme zapomenout především: kapličky v dřívější době poutníky doprovázely obrazy a latinskými nápisy. Ty se sice nedochovaly, ale můžeme se s nimi setkat v historických popisech.

Praha, Břevnov - ulice Gymnastická, výklenková kaple na poutní cestě z pražské Lorety do kláštera v Hájkách. (V pozadí hotel Pyramida)

vější době poutníky doprovázely obrazy a latinskými nápisy. Ty se sice nedochovaly, ale můžeme se s nimi setkat v historických popisech.

Výmluvný pro začátek našeho putování je už nápis související s první kapličkou, který lze v překladu číst takto:

„Dům loretánský první v našich krajích postavený zázraky se skví. Jděte, poutníci, Matku a Syna pozdravujte, vždyť oba ušlapanou značí Vám stezku!“

Tato slova nás posílají na cestu, ovšem ne pouze konanou nohama, ale v našich srdcích. V obou případech potřebujeme průvodce. Jednoho jsme si už zmínili v Panně Marii, druhého můžeme dostat ve světcích, který je s Hájkem a poutní cestou spojený také – ve sv. Františkovi z Assisi.

I jemu patřily nápisy či obrazy spojené s jednotlivými kaplemi, a to nejen na těch dochovaných, ale i na těch, které známe jen z historických záznamů. Jako u kaple druhé, kterou už na cestě vidět nemůžeme a která vyprávěla o předzvěsti narození Bohorodičky i sv. Františka.

Fyzicky můžeme minout kapli třetí. I ta předpovídala narození, tentokrát Ježíše Krista, na což navazuje kaple čtvrtá, nacházející se v prodloužení ulice U Ladronky. Zde se dříve nacházely obrazové výjevy z narození Panny Marie i Ježíše Krista, to vše doplněné o narození sv. Františka a o nápis, který v překladu zněl:

„Rodí se k rodění, nevědouc o všeobecném porodu, Marie předchází jak jitřenka dnu. Pastýři budoucího stáda, Františku, již v chlévě se rodí tvoje milené ovoce.“

U kaple páté naši předkové míjeli výjevy o plném zasvěcení se Bohu. Triletá Panna Maria je uvedena do chrámu, sv. František se před biskupem zřiká světského šatu.

Motiv Božské lásky, která si podmaňuje srdce, je pomyslně vyrytý i do kapličky následující, na Malém Břevnově. Nejen tím, že tento motiv byl zmíněn v nápisu, ale i proto, že obrazy zde vyprávěly příběh zasnoubení Panny Marie se sv. Josefem a také sv. Františka, který skládá slib a zasvěcuje se tím Bohu.

O existenci sedmé kaple víme pouze z historických dokumentů, zato osmou kapli mineme. Dříve stála u Karlovarské silnice, nyní ji vidíme na Bílé Hoře, u kláštera benediktinek. Nápis vyprávěl o pozdravení Panny Marie sv. Alžbětě

a o tom, jak se sv. František setkává se sv. Dominikem.

Devátá kaple lemující poutní cestu byla zbořena začátkem 20. století. Desátá je znovu při Karlovarské silnici. Zde se klanějí tři králové a sv. František zároveň posílá své bratry, aby hlásali evangelium.

Jakýkoliv úkol

„Jasnější jest sněhu, proč tedy očišťování?“

Tak v překladu začínal nápis na kapli jedenácté. Obrazy ji doplňovaly motivem očišťování Panny Marie i sv. Františka.

S kaplí se setkáváme před Hostivice, v nichž bychom v kapli následující, dvanácté, za dřívějších dob viděli obrazy o cestách našich obou průvodců do Egypta. Není bez zajímavosti, že stavba byla v letošním roce přesunuta na důstojnější místo k Peterkovu mlýnu (předtím stála u Karlovarské silnice).

Hostivice bychom dříve putovali i k dalším třem kaplím, ty se ovšem nedochovaly. Zaměřovaly se především na Ježíše Krista, přičemž na výjevu v kapli patnácté opouštěl Pannu Marii a vydával se na pouť, na jejímž konci je utrpení.

To vyvrcholilo ukřižováním, jehož motiv bychom za dávných časů viděli na kapli následující. Ta se ale nedochovala a stejný osud potkal i tu navazující. Obě by nás provedly Litovicemi, kde se nyní můžeme setkat pouze s kaplí osmnáctou, přinášející výjevy ze smrti Panny Marie a sv. Františka, a kaplí devatenáctou, která naši pouť pomalu přivádí do Hájků.

Ačkoliv ani na ní nejsou dochovány malby či nápis, historie nám řekne, že právě tato kaple připomínala, že smrti po životě zasvěceném Bohu nekončí nic. Výjev Nanebevzetí Panny Marie a sv. Františka, jak stojí po své smrti vzpřímen, hovoří za vše. Stejně jako by v nás měl rezonovat nápis, který neztratí nic ze své pravdivosti, i když ho čas a různé vlivy našim očím již skryly. Zejména svou poslední částí, jež v překladu zní:

„Zemřel Otec, však jako by nezemřel nikdy, neboť ni život, ni smrt nemá moci nad ním.“

Před samotným Hájkem mineme ještě dvacátou kapličku s motivy korunování Panny Marie a sv. Františka v nebeské slávě. Naše pouť je pak ukončena u františkánského kláštera. A tím je současně

Starobylá poutní cesta u předposlední kapličky v polích, asi kilometr východně od Hájků

završena i cesta, která by podle našich průvodců v Bohorodičce a jednom z nejvíce příkladnějších světců měla být naplněna především pokorou, skromností a tichým očekáváním, co nám na naší pouti připraví Bůh – s vědomím, že máme být připraveni přijmout od něj jakýkoliv úkol.

Putuji za Bohem

Historicky nejvýznamnějším svátkem, který se v Hájků slaví, je ten ke cti Narození Panny Marie. Připadá na 8. září,

Klášter Hájek - ambity

nicméně od května každý měsíc v roce se uskutečňuje minimálně jedna další poutní slavnost. V květnu například Prvomájová, na konci tohoto měsíce také k příležitosti Navštívení Panny Marie. V srpnu se zde slaví její Nanebevzetí. Nebo v prosinci poutní sezónu uzavírá slavnost ke cti Panny Marie Loretánské.

Je tedy patrné, že poutnická tradice je zde udržována hojně. Ne pouze proto, abychom se ve jménu Boha setkávali a společně oslavovali jeho či Pannu Marii, ale také abychom navázali na naše předky, přes tyto slavnosti a poutě udržující podstatu Hájků nejen coby významného kláštera, ale také cíle pro duchovní cesty.

Při nich si musíme uvědomovat především to, že putuji za Bohem. A to bychom si měli opakovat také každý den a na každé cestě, která nás čeká. Ať už na ni vycházíme svými nohama, nebo ať na ni jdeme ve svém srdci. Nic, co učiníme na tomto světě, by se nemělo obejít bez myšlenky na Boha. Vše děláme pro něho.

A toho se musíme v celém životě držet. Každému z nás nastávají situace rovnající se výmolům, klopytutím, překážkám. A proto je potřeba mít stále průvodce, který nás nejen vede, ale o kterého se v těžkých chvílích i opřeme. O Ježíše Krista, Pannu Marii, sv. Františka či jiného světce. S nimi jdeme za Bohem. Oni jsou tak našimi průvodci, pomocníky, ochránci a vedou nás k životu věčnému.

Ráj bez Boha neexistuje

„Vím, že člověk sám nemůže stvořit ráj na zemi.“ Toto přesvědčení musela Bella Doddová zaplatit osobním utrpením. Žena, která se vyhrabala z bahna komunistické ideologie, odhalila její faleš a nebezpečí. Poznání a prožitky, o které se podělila se světem, jsou varováním před stále se obrozujícími myšlenkami na budování světa bez Boha.

Bella důkladně poznala komunistické hnutí. Víc než dvacet let se věnovala budování nového, socialistického světa. Po svém obrácení se stala cenným svědkem pravdy o komunistické ideologii.⁽¹⁾ Analýzy faktů a událostí z poloviny 20. století se dají převést na nynější dobu. Výstraha Belly Doddové je určena také nám: „*Jestliže se dobří lidé nebudou vzájemně tak milovat, že by bojovali se zaujetím na odstranění společných problémů, musí být připraveni na to, že spatří, jak se revoluční spiklenci ujímají vlády, využívající společenských nesprávností jako záminky.*“ Evangelní výzva „Milujte se navzájem“ (srov. Jan 15,12) totiž není abstraktní, romantická idea, ale velice konkrétní úkol ke každodenní realitě, v osobním i společenském životě.

Historie ukazuje, že různé nebezpečné ideologie, mezi nimi komunismus, se stále vrací, ničí společenský život a otravují myšlení lidí. Nelze být vůči nim lhostejným. Je zapotřebí vnášet do každodenního života učení evangelia a vědomě usilovat o budování „civilizace života a lásky“ (srov. sv. Jan Pavel II., *Evangelium vitae*, 100). Bella Doddová ukázala, že: „*S komunismem se nedá bojovat negací – je zapotřebí překonávat falešnou doktrínu Pravdou a činností odpovídat na činnost. Především se musí obrodit ty morální hodnoty, které za poslední dva tisíce let učinily naši civilizaci životodárnou silou.*“ Američanka se totiž sama přesvědčila o tom, jak zhoubný vliv na formování mladého člověka a na jeho pozdější život v dospělosti mají ateistická ideologie a demoralizace.

Chybná autorita

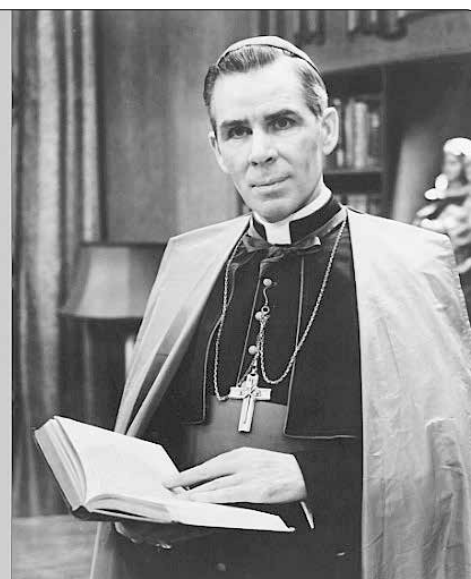
V mládí měla největší vliv na formování Belliných postojů Sarah Parksová – její mladá učitelka angličtiny. Byla to žena nekonvenční, „pokroková“. Hlásala levicové společenské teorie, které z jedné strany znepokojovaly, ale z druhé strany vzrušovaly její žákyně. Parksová chválila

komunistickou Říjnovou revoluci v Rusku; srovnávala ji s Francouzskou revolucí, která podle jejího mínění měla velký, osvobozující vliv na evropskou kulturu. Učitelka přinášela do hodin knížky o komunismu a ochotně je půjčovala. Se studentkami hodně rozmlouvala. Některé zvala i k sobě domů. Vysmívala se „zletlosti“ současné společnosti a přesvědčovala žákyně, aby akceptovaly marxistickou filosofii. Parksová zpochybňovala křesťanský systém hodnot i vzorce morálního chování. Některé studentky takto nasměrovala na cestu demoralizace. Bella pociťovala, že se Sarah Parksová násilně a emocionálně angažuje ve všem, co dělá, poněvadž pociťuje duchovní prázdnotu ve svém životě. Nakonec učitelka spáchala sebevraždu... Její žákyně nechápaly, že život slečny Parksové se pro ni stal nesnesitelným kvůli chaosu, který vládl v jejím způsobu myšlení. Absence nehynoucí naděje a smyslu života, jehož zdrojem a garantem pro věřící lidí je Bůh, ji dovedla k beznaději. Bella Doddová k to-

muto poznání došla až o mnoho let později. Žel, Sarah Parksová zasedla v myslí mnoha mladých ideje, které ji samotnou přivedly do záhuby.

Svedená v mládosti

Bella se na koleji dostala do prostředí studentů, jejichž vírou byl agnosticismus a filosofií pragmatismus. Byli to mladí lidé vnímající nespravedlnost ve společnosti, lidé rozhodně toužící budovat lepší budoucnost. „*Ale,*“ jak vysvětlovala Doddová, „*neměli jsme žádné základy jasného smýšlení ani skutečné činnosti. Neměli jsme žádné opravdové cíle, poněvadž jsme neměli žádný rozumný pohled na přírodu a životní poslání člověka.*“ Ti mladí lidé se dali zmámit pseudohodnotami socialismu. Zdánlivě vypadaly jako šlechetné a dobré, ale ve skutečnosti to byly deformace křesťanských hodnot. Přijetí komunistické ideologie bylo tedy výrazem pýchy, vedoucí k přesvědčení, že si člověk z pravd zjevených Bohem může vybírat to, co se mu hodí, a zároveň odmítat zbytek Boží nauky nebo i samotnou autoritu Stvořitele. Důsledkem bylo, že si Bella stvořila svoje nové krédo: víru v bratrství. „*»Milovat bližního« – to je nádherné vyjádření, které zachovalo něco z významu kříže, ačkoliv zároveň popíralo božství Ukřižovaného. Byla to víra, která ochotně přijímala bolest nebo sebezpovězení, ale současně se skepticky dívala na slíbené vykoupění. Po-*

Bella Doddová se narodila jako nejmladší z deseti dětí a při křtu dostala jméno Maria Assunta Isabella. Katolickou víru však opustila a více jak 20 let žila v bludu komunismu. Ve 30. a 40. letech 20. stol. byla členkou Komunistické strany USA. V roce 1952 se vrátila do církve pod vedením biskupa Fultona Sheena. Zemřela v roce 1969 ve věku 65 let.

řád jsem ujišťovala samu sebe, že už nepotřebuji starosvětské Credo – byla jsem přece moderní, věřila jsem ve vědu a chtěla jsem život prožít ve službě druhým.“ Takto se mladá žena uzavřela v iluzi šlechtěného života, který má vyšší cíl.

Vlastně takoví lidé – mladí, ambiciózní a nezávislí – se podřídili nenápadnému usměrňování. Bella to zažila ve skupině studentů přicházejících do Mezinárodního domu: „Potkali jsme se v atmosféře rovnosti a tolerance, s nadějí, že mladí muži a ženy všech národností dokážou stvořit svět, ve kterém všichni lidé budou žít a pracovat ve volnosti a rovnosti. Nebyli jsme si vědomi těsné pavoučí síly, která už rozstavovala scénu pro formování našich mínění.“ Později se totéž odehrávalo v Americkém sdružení učitelů, mezi jehož funkcionáři se octla i Doddová. Působili v něm mezinárodní agenti světového komunistického hnutí, kteří verbovali lidi do boje proti fašismu. Takovou agentkou byla mj. Harriet Silvermanová. Když se tato žena Belle přiznala, že je komunistka (v USA byl tehdy komunismus ilegální), ta ji v odpovědi ujistila: „Nálepek se nebojím. Připojila bych se k samotnému ďáblu, abych mohla válčit s fašismem.“ Bella uvěřila, že jenom komunisti pracují pro lepší svět a že jenom jim záleží na zlikvidování společných problémů. Tímto způsobem byla ona, tak jako mnoho mladých lidí z různých prostředí, lstí zatažena do komunistického spiknutí. Jeho cílem, pod pláštíkem boje za práva a lepší život různých společenských skupin, byla dezorganizace země, vyvolání všesvětové revoluce a převzetí vlády. Taková manipulace se děje rovněž v našich dobách, jak rozvažuje papež František v adhortaci *Christus vivit*: „Mnozí mladí lidé jsou indoktrinováni, využíváni k cílům jiných a nasazováni jako potrava pro děla nebo úderné oddíly, aby ničili, zastrášovali nebo zsměšňovali druhé. Nejhorší pak je, že z mnohých se stávají individualisté, kteří se ke všemu stavějí nepřátelsky a nedůvěřivě, a tak se stávají snadnou kořistí dehumanizujících záměrů a ničivých plánů, vypracovávaných politickými skupinami nebo ekonomickými mocnostmi.“ (ChV 73) V této souvislosti je třeba uvést slova, která Bella uslyšela od bohatého člověka patřícího do tajné skupiny řídicí komunistickou stranu ve Spojených státech. Ten tvrdil, že komunismus přejde

pod název „pokrokové demokracie“ nebo pod jiné názvy lidmi přijatelné. Takže dnes jsou slyšet různá hesla o nutnosti pokroku, odmítnutí tradice ve jménu dneška, osvobození se od církve, náboženství i kultury. Bella, která se sama dala zmámit komunistickými sliby, objasnila: „Komunističtí vůdci dosahují vrcholu své moci a konstruují své nejmazanější léčky, když využívají dobré vůle členů strany. Vzbuzují emoce pomocí frází, které jsou jenom rozmazaným odrazem odvěkých pravd. Odmítla jsem moudrost a pravdu, které církev uchovávala a které užívá při budování harmonie a pořádku přikázaného Kristem, dala jsem se unést proudem na neznámé moře, bez kompasu. Já a další mně podobní jsme se s úlevou chytali falešné jistoty, jakou nabízejí materialisté, a akceptovali jsme jejich program tím snáze, že byl obohacen o výzvu obětovat se pro bratry. Naučila jsem se ale, že takové fráze jako bratrství lidí jsou prázdné a bez významu, jestliže se neopírají o solidní víru v otcovství Boha.“ Sliby vytvořit ráj v odtržení od Boha a jeho přikázání jsou vždycky klamné. Svátý Jan Pavel II. přímo napsal, že „demokracie bez hodnot se snadno mění v otevřenou nebo skrytou totalitu“ (*Centesimus annus*, 46).

Správná cesta

Bella Doddová nakonec pochopila, že komunisti nechtějí změnit svět, ale že usilují jenom o revoluci. Nemají žádná dobrá řešení ani vlastní cíle. Vedou společnost ke zničení a k chaosu a lidi k duchovní prázdnotě. Žena to poznala velice zřetelně po svém obrácení, když se setkala s prostředím lidí věřících. Teprve tehdy Bella zažila opravdové bratrství a našla naději na obnovu světa. Obzvlášť se jí dotklo setkání s mladými lidmi ve *Friendship House* (Domu přátelství) katolického mezirasového apoštolátu v New Yorku: „Zdánlivě se oni (mladí lidé) neliší nijak výrazně od těch, které jsem potkala v komunistickém hnutí. Avšak významná odlišnost spočívala v tom, že ti lidé se zasvětili víře v Boží spravedlnost, a proto nemohli být využíváni jako loutky skrze pracovní síly k vládnutí. Rozdíl byl také v jejich vztahu k bližním – k těm, kterým chtěli pomáhat. V komunistickém hnutí jsem si byla vědoma skutečnosti, že jsme slibovali dobu pokoje a materiálního štěstí všem, kteří se připojovali k naší věci. Ve *Friendship Hou-*

Bella Doddová byla po mnoho let vysoce postavenou členkou Komunistické strany USA. Po svém obrácení přinesla cenné a přísahou stvrzené svědectví o speciální operaci nesoucí název „Natažená ruka“ – „Operation Outstretched Hand“, na které se osobně podílela. Cílem této operace byla infiltrace kněžských seminářů komunisty: „...Hlavní myšlenkou nebylo zničit církevní instituci, ale spíše víru lidí, a dokonce využít církevní instituci, pokud je to možné, ke zničení víry prostřednictvím propagace pseudonáboženství. Něco, co by připomínalo katolicismus, ale nebylo to skutečným katolicismem...“ (Dr. Belly Doddová, 1953)

se uznávali především hledisko duchovní, a proto se důsledněji pomáhalo všem, kteří sem přicházeli.“

Bella promarnila řadu let tím, že se honila za přeludem materialistického ráje. Nakonec však odhalila, že opravdovou naději na budoucnost dává víra v Boha, služba druhému člověku, podpora činnosti modlitbou a trvání na hodnotách. Její poslání je jednoznačné: „Filosofie a hnutí, která se věnují zlepšování životních podmínek mas v našem industriálním společenství, se nemohou dočkat úspěchu, jestliže zkoušejí vtlačit člověka do těsné matrice materialismu a zbavit ho spirituálnosti uspokojením jen jeho přizemních potřeb. Totiž bez ohledu na to, jak často člověk vzdoruje duchu, tak se nevysvětlitelným způsobem obrátí k Věčnému. Touha po Bohu je stejně přirozená pro lidskou duši, tak jako tlukot srdce pro tělo.“

*Z Miłujcie się! 5/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

- (1) Příběh Bellina obrácení otiskneme v některém z prvních čísel Světla v roce 2022. [pozn. red.]

Pět důvodů, proč má satan rád porno

V hodině křesťanství a masmédií na Benediktinské univerzitě (Atchison, Kansas, USA) se každoročně zabýváme pornografií – mediálně ničivou silou 21. století.

A každým rokem se tento problém zhoršuje. Dvě nejoblíbenější streamovací služby nově nabízejí pornu spřízněný populární program – dokumentární a životopisný film.

Nedíval jsem se na to (a ani nebudu), ale po nedávném rozhovoru s exorcisty (poté, co jsem o nich předtím psal) jsem si něco uvědomil o tomto jevu: Satan je největší fanoušek porna.

Proč je tomu tak?

Za prvé: Satan má rád pornografii, protože nenávidí svobodu.

Když obnovujeme naše křesťní sliby, církev se ptá: „Zříkáš se satana a chceš žít ve svobodě dětí Božích?“

Sledovat porno znamená říci: „Ne, nezříkám.“ Pornografie bojuje proti svobodě. Věda o tom hovoří jasně: Když je lidský mozek vzrušený erotickými obrázky, vypouští do krevního oběhu chemické látky, které tlačí „plynový pedál“ do režimu „chci víc“. Ze zvědavosti se stává návyková posedlost.

Zahrávat si s pornografií je jako otevřít okno v letadle ve velké nadmořské výšce. Vtáhne vás to a vyplivne.

Totéž se děje se ženami zapojenými do pornografického průmyslu. Ženy, kte-

ré touží po kariéře modelky anebo chtějí rychle zbohatnout v těžkých časech, se rychle ocitnou v drápech ponižujícího průmyslu a na internetu se objeví obrázky, kterých budou navždy litovat.

Nedávný porno-podvod se moc neliší od toho, co se děje „legitimním“ pornoherčkám. Zlákané penězi se ocitnou v pasti mužů, kteří je chtějí jen zneužít.

Tím se dostáváme k druhému důvodu, proč satan má rád pornografii: **Porno je konečná struktura hříchu.**

Když lžeme, podvádíme nebo krademe, dopouštíme se hříchu, který se dotýká přímo nás. Když zapojíme ostatní do svého hříchu, je to horší. Co však s hříchem, který pomáhá vytvářet, udržovat a zvelebovat mezinárodní syndikáty hříchu?

Sledování pornografie uvolňuje lavinu hříchu, kterou satan svádí celé skupiny lidí – interpretů, programátorů, prodejců a nic netušících kolemjdoucích – do svého pelechu.

Za třetí: Satan má rád znetvoření Božeho obrazu.

Satanovým konečným cílem nejsme my: je jím Bůh. Nemůže se dotknout Boha – ale jestliže jsme stvoření k obrazu Božimu a jeho podobě, jsme tím nejbližším cílem.

Pokud bychom pochopili, jak jsou naše duše úžasné a jak krásně odrážejí Největší Trojici, otrásl bychom se odpo-

vědností. Satan to chápe a vrhá se po každé příležitosti, aby rozbil tento obraz. Ve skutečnosti:

Za čtvrté: Démoni mají rádi, když se lidé podobají zvířatům.

V kapitole 12 ve Zjevení apoštola Jana je to vize ženy – člověka z masa a kostí – oděné sluncem a korunované hvězdami, která rozzuří neposlušné anděly.

Démoni, výlučně duchovní stvoření, nedokážou vystát tělesné bytosti, které jsou vyšší než oni; už jen ta myšlenka se jim hnusí. Proto rádi ukazují, jak odpor- né tyto lidské bytosti ve skutečnosti jsou.

Exorcista mi řekl, že posedlé oběti často napodobují zvířata – mručí, mají vyklenutá záda. Démoni neovládají víc lidí, protože jim v tom pomáháme – rozhodli jsme se napodobovat zvířata my sami.

Za páté: Dábel má rád ničení nevinnosti dětí.

Když se apoštolové neshodnou, kdo je největší (18. kapitola Matoušova evangelia), Ježíš postaví mezi ně dítě. Potom, o několik veršů později, dodává, že pro toho, kdo svede k hříchu dítě, je lepší pověsit si mlýnský kámen na krk a ponořit se do moře.

Démoni si už vybrali mlýnský kámen. Nyní chtějí způsobit, aby co nejvíc dětí zhřešilo.

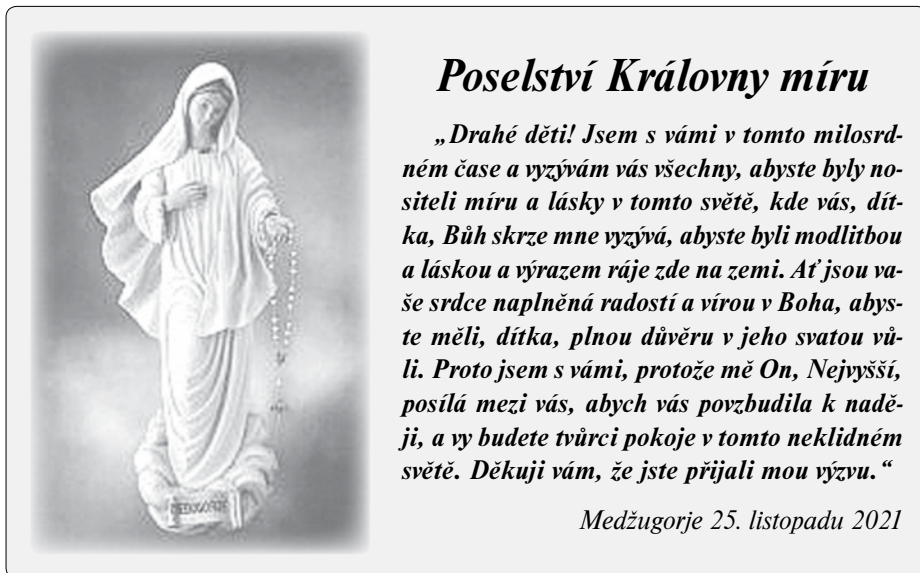
Myslím si, že společně s potraty budeme nejvíc souzeni za to, jak odmítáme chránit děti před pornografií. Dokonce i velmi známý pornoherc je znechucený z toho, jak jednoduše se děti dostanou k pornu.

Důvod našeho selhání je zřejmý: Dospělí chtějí lehký a anonymní přístup k pornografii. Staráme se víc o ochranu tohoto přístupu než o ochranu našich dětí.

Démoni jsou jako dravý hmyz.

Jednoznačně je zajímavá jedna věc: Zahrát se do vaší duše a obrátit vás proti Bohu. Sledovat porno je jako otevřít včeli úl přímo na ploše vašeho počítače.

Zdroj: <https://aleteia.org/2017/05/22/5-reasons-satan-loves-pornography/#>
Přeložila -jk- (Redakčně upraveno)

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Jsem s vámi v tomto milosrdném čase a vyzývám vás všechny, abyste byly nositeli míru a lásky v tomto světě, kde vás, dítě, Bůh skrze mne vyzývá, abyste byli modlitbou a láskou a výrazem ráje zde na zemi. Ať jsou vaše srdce naplněná radostí a vírou v Boha, abyste měli, dítě, plnou důvěru v jeho svatou vůli. Proto jsem s vámi, protože mě On, Nejvyšší, posílá mezi vás, abych vás povzbudila k naději, a vy budete tvůrci pokoje v tomto neklidném světě. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. listopadu 2021

Ovoce Ducha - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Pokud ztrácíme souvislosti svého duchovního života, jestliže na nás dotírá tisíc problémů a myšlenek, dbejme na Pavlovu radu: postavme se před ukřižovaného Krista a znovu začneme od něho. Vezměme do rukou kříž, přitiskneme jej pevně k srdci. Anebo setrvejme v eucharistické adoraci, v níž se pro nás Ježíš láme jako chléb, Zmrtvýchvstalý Ukřižovaný, mocný Bůh, který do našich srdcí vlévá svou lásku.

A nyní, stále pod vedením sv. Pavla, učiníme další krok. Zeptejme se, co se stane, když se v modlitbě setkáme s ukřižovaným Kristem? Totéž, co nastalo pod křížem: Ježíš vydechuje svého ducha (srov. Jan 19,30), tedy vydává svůj život. Duch, který pramení z Ježíšovy Paschy, je počátkem duchovního života. Právě on, a nikoli naše díla mění srdce. On proměňuje srdce: nikoli to, co děláme my, nýbrž působení Ducha v nás mění srdce. Duch, který vane, kam a jak se mu zachce, vede církev a my jsme povoláni k poslušnosti vůči jeho konání. Ostatně, právě tato skutečnost, že Duch sestupoval na všechny a jeho milost působila bez jakékoli výjimky, přesvědčila i ty nejzatvrzelejší z apoštolů, že Ježíšovo evangelium je určeno všem lidem, a nikoli hrstce privilegovaných. Lidé, kteří hledají své jistoty, malou skupinu, vše jasně narýsované, jako to bylo kdysi, se oddalují od Ducha, nepovolují jeho svobodě, aby do nich vstoupila. Život společenství se obnovuje v Duchu Svatém, díky němu se sytí náš křesťanský život a pokračuje náš duchovní boj.

Právě duchovní boj je dalším významným učením z listu Galaťanům. Apoštol předkládá dva protipóly: na jedné straně „skutky těla“, na druhé straně „ovoce Ducha“. Co jsou skutky těla? Je to chování, které protičeží Božimu Duchu. Apoštol je nazývá skutky těla nikoli kvůli tomu, že by v našem těle bylo něco chybného či špatného, naopak, všimli jsme si, nakolik mu záleží na realismu našeho lidského těla, které Ježíš nesl na kříž! Tělo je výrazem, který označuje člověka v jeho výlučně pozemském rozměru, uzavřenosti do sebe sama a do horizontálního života, který se řídí světskými pudy a zavírá

dveře Duchu, jenž nás pozvedá a otevírá vůči Bohu a druhým. Tělo nám také připomíná, že vše stárne, pomíjí, trouchniví, zatímco Duch dává život. Pavel tedy vypočítává skutky těla, které se vztahují k sobeckému užívání sexuality, magickým úkonům, které jsou modloslužbou, a všemu tomu, co podrývá mezilidské vztahy, jako „sváry, žárlivost, hněv, ctižádnost, nersvornost, stranicví“ (srov. Gal 5,19-21). To vše je ovocem těla, veskrze lidského „nezdravého“ chování, protože lidství má své hodnoty, ovšem takovéto lidství je nemocné.

Ovocem Ducha jsou naopak „lásky, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrotu, věrnost, tichost, zdrženlivost“ (Gal 5,22), jak říká Pavel. Křesťané, kteří se ve křtu „oblékli v Krista“, jsou povoláni k takovémuto životu. K dobrým duchovním cvičením kupříkladu může vést četba tohoto Pavlova seznamu a srovnání s vlastním chováním, abychom zjistili, zda se shodují, zda skutečně žijeme podle Ducha a přinášíme takové ovoce. Nese můj život ovoce lásky, radosti, po-

koje, shovívavosti, vlídnosti, dobroty, věrnosti, tichosti, zdrženlivosti? Například, na prvních třech příčkách seznamu stojí láska, pokoj a radost – podle nich poznáme, jestli v daném člověku přebývá Duch. Pokud je člověk pokojný, radostný a milující, na základě těchto tří skutečností zjistíme, že je na něm patrné působení Ducha...

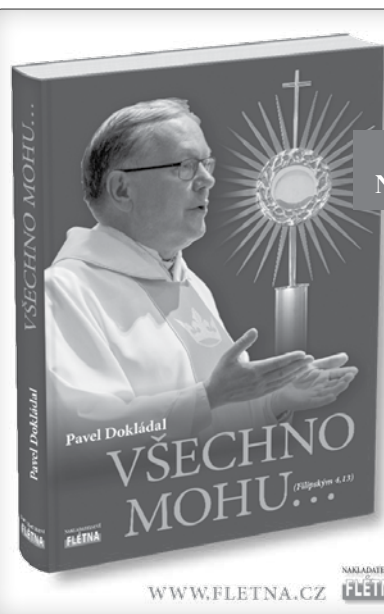
*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

PUZZLE BETLÉMA, 260 – 2028 dílků

Cena 180 – 500 Kč.

Objednávky: Římskokatolická farnost Třebíč-město,
Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč
tel. 728 133 220 • trebicmartin@volny.cz
Více na www.trebicmartin.cz.

**KNIŽNÍ
NOVINKA**

Pavel Dokládál VŠECHNO MOHU...

Filipským 4,13

1969 – 1989 – 2019

Mládi, povolání, kněžství, StB, svatá Anežka,
Eucharistie a Maria, Řím – Kristova Církev

**V prosinci vydává
NAKLADATELSTVÍ FLÉTNA**
pevná vazba, A5, 288 stran, 295 Kč.

Knihu zasílá: Fatimský apoštolát v ČR
Koclířov 195, 569 11 Koclířov
tel.: 731 646 800
e-mail: recepc@cm-fatima.cz

Pondělí 13. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (14. díl): František Lízna – jezuita
6:45 Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika
6:55 Odkaz předků (6. díl): Kněžpole
7:08 Ale on není bílý
7:38 Zachraňme kostely: Kostel Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově
8:00 Buon giorno s Františkem
8:40 V pohorách po horách: Svantovítovy skály – Vsetínské vrchy
9:05 Dědek a jeho kreslený svět: Ty máš teda ránu
9:10 Duch národa žije v písní
9:55 Outdoor Films s Pavlem Ševčíkem (59. díl): V Antarktidě jako lékař
11:35 Živě s Noe [L]
11:45 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 Hledání skrytých svatých míst: Rhodos a Kea
13:35 Jenikov
14:00 Dobrodružství před kamerou
15:05 Noční univerzita: Prof. Pavel Dostálek, CSc. – Alergeny v potravinách
16:20 V souvislostech
16:40 Indonésie: Povolání žít spolu
17:10 Mezi pražci (101. díl): Prosinec 2021
18:05 Dědek a jeho kreslený svět: Sliby chyby
18:10 Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča
18:15 S Hubertem do lesa: Záhada medvědí jeskyně
18:30 O pasáčku Asafovi (3. díl)
18:45 Do varu s Maxem Kašparů (1. díl): Křesťan a média
19:00 Ivo Cícvárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl)
19:35 Víra do kapsy [P]
19:50 Přejeme si...
20:05 Dům ze skla? [L]
21:10 Magazin Mary's Meals [P]
21:30 Letem jazzem (15. díl): Zastavení s jazzovými veterány
22:45 Kulatý stůl: Duchovní služba „za mřížemi“
0:10 Kazachstán, poutní kostel
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 14. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (15. díl): Miroslav Herold – jezuita
7:00 Antonín Dvořák: Oratorium Svátá Ludmila: Podzimní festival duchovní hudby Olomouc 2021
9:15 Tak trochu jiný lyžák
9:35 V souvislostech
10:00 Noční univerzita: Veronika Barátová – Zacheus po deseti letech...
10:55 Bazilika Navštívení Panny Marie ve Frýdku
11:35 Živě s Noe [L]
11:45 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 Dokořán: S Terezou Kostkovou
13:35 Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobřichovice
14:10 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (155. díl): Desatero
15:25 Biblická studna
16:30 Muzikanti, hrajte
17:00 Poutníci času: S dětským lékařem Martinem Magnerem
17:20 Výlet do vánoční Vídně
18:05 Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča
18:10 S Hubertem do lesa: Lesní siláci
18:25 O pasáčku Asafovi (4. díl)
18:40 Animované biblické příběhy: Lazar žije
19:05 Setkání (6. díl): MUDr. Romana Bělohávková – Zelená hora
19:15 Bačkorám navzdory: Josef, dělník milosrdenství
19:30 Zpravodajské Noeviny: 14. 12. 2021 [P]
19:50 Přejeme si...
20:05 Klapka: S Vladimírem Paslerem [P]
21:10 Benedikt XVI.: S úctou k pravdě
22:05 Adventus Domini
23:00 Terra Santa News: 8. 12. 2021
23:20 Buon giorno s Františkem
0:05 Začátek konce jaderných zbraní
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 15. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (16. díl): Osamu Okamura – architekt
6:55 Zpravodajské Noeviny: 14. 12. 2021
7:15 Noční univerzita: Prof. Pavel Dostálek, CSc. – Alergeny v potravinách
8:20 Pošta pro Holuba: Žena v církvi
8:35 Magazin Mary's Meals
9:10 Dědek a jeho kreslený svět: Malý a vražedný
9:20 Generální audience papeže Františka [L]
10:20 Jako sa Trenčani s logdavnom pasuvali: MFF Myjava 2021 online
10:50 Harfa Noemova: Claudio Monteverdi
11:10 Poutníci času: S Hynkem Medřickým
11:35 Živě s Noe [L]
11:45 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 MFF Strážnice 2016: Z blízka i z daleka
14:15 Dům ze skla? **15:20** Zpravodajské Noeviny: 14. 12. 2021
15:40 Můj chrám: Kostel Panny Marie Královny míru,

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Praha-Lhotka, a Josef Špaček
16:00 ARTBITR – Kulturní magazín
16:10 Víra do kapsy
16:30 Groteskny Bustera Keatona: Frigo a kráva
18:05 Dědek a jeho kreslený svět: Chlapi na útěku
18:10 Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča
18:15 O pasáčku Asafovi (5. díl)
18:25 Strýček Emu: Svítící
18:35 Guadalupe: Živý obraz
19:30 Terra Santa News: 15. 12. 2021 [P]
19:50 Přejeme si...
20:05 Když bolí duše: Demence, stárnutí, Alzheimer [L]
21:15 Adorace [L]
22:20 Noční univerzita: P. Tomáš Holub – Přijď království Tvě...
23:10 Hledání skrytých svatých míst: Rhodos a Kea
0:00 Generální audience papeže Františka
0:20 Hans Frei
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 16. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (17. díl): Haig Utidjian – dirigent
6:55 Terra Santa News: 15. 12. 2021
7:15 Sedm divů v Těrchově
7:50 Výpravy do divočiny: Léčivá Amazonie
9:10 Dědek a jeho kreslený svět: Jako černá deka
9:15 Guatemala – Lidé kukuřičných polí
9:45 Kulatý stůl: Duchovní služba „za mřížemi“
11:05 Portréty krajiny
11:35 Živě s Noe [L]
11:45 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:45 Mezi pražci (101. díl): Prosinec 2021
13:35 Generální audience papeže Františka
14:10 P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (4. díl): Co máme dělat my? (Lk 3,10–18)
14:45 Adventus Domini
15:40 BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum – český ostrov v římském moři
16:00 Zpravodajské Noeviny: 14. 12. 2021
16:20 Bazilika s tajemným světlem (5. díl): Cyrilometodějská bazilika
16:35 Nebe nad hlavou
16:55 Bohem zapomenuté kouty
17:35 V pohorách po horách: Svantovítovy skály – Vsetínské vrchy
17:55 Dědek a jeho kreslený svět: Malí velcí, bílí černí
18:05 Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča
18:10 O pasáčku Asafovi (6. díl)
18:20 Ovečky: 4. neděle adventní [P]
18:45 Bohosudov
19:00 Večeře u Slováků: 4. neděle adventní [P]
19:30 Zpravodajské Noeviny: 16. 12. 2021 [P]
19:50 Přejeme si...
20:05 Cvrlikání (85. díl): Irena Budweiserová [L]
21:15 Setkání (7. díl): Jiří Horák – Velehrad
21:25 Hříňovský kostelík na Islandu
22:00 Pod lampou [P]
0:05 Zpravodajské Noeviny: 16. 12. 2021
0:25 Flešbky – Godzone podcast
0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 17. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (18. díl): Dominika Bohušová – sestra dominikánka
6:55 Zpravodajské Noeviny: 16. 12. 2021
7:15 Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost
7:55 P. Richard Henkes
9:05 Dědek a jeho kreslený svět: Nebud' blbej
9:10 Až na pokrají: Církev papeže Františka
10:00 Dům ze skla? **11:00** V pohorách po horách (38. díl): Zemská brána – Orlické hory
11:10 Poutníci času: S dětským lékařem Martinem Magnerem
11:35 Živě s Noe [L]
11:45 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba [L]
12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L]
12:50 František: Papež změn
13:45 Víra do kapsy
14:15 Adventní koncert ČFS Brno: kostel Povýšení

svatého Kříže, Židlochovice
15:20 Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals
16:00 Zpravodajské Noeviny: 16. 12. 2021
16:20 Bolívie – V srdci Bolívie
16:50 Klapka: S Vladimírem Paslerem
17:50 Dědek a jeho kreslený svět: Svěráz jedinečnosti
18:10 Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča
18:15 O pasáčku Asafovi (7. díl)
18:25 Pustevny
18:55 Papež František, papež lidí
19:50 Přejeme si...
20:05 Kulatý stůl: Pouštěj svůj chléb po vodě... [L]
21:30 Dekalog VII.: Sedm příkázání
22:35 Jak potkávat svět (88. díl): S Františkem Novotným
0:00 Můj chrám: Bob Fliedr, písničkář a publicista, Komunitní centrum Matky Terezy na Jižním Městě, Praha
0:20 Básník oravské přírody Zdeno Horecký
0:45 Vánoční podarůnek
1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 18. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (19. díl): Kard. Dominik Duka – primas český (1. část)
6:50 Janomamové v Brazílii
7:15 Poutníci času: S šéfkuchařem Radkem Davidem
7:35 Magazin Mary's Meals
8:05 Sedmihlásky (158. díl): Žalo dzevča
8:10 Strýček Emu: Svítící
8:20 Ovečky: 4. neděle adventní
8:45 O pasáčku Asafovi (8. díl)
8:55 Animované příběhy velikánů dějin: Kryštof Kolumbus (1451–1506)
9:25 Animované biblické příběhy: Lazar žije
9:55 Koncert – Martin Smith (UK): Festival UNITED 2019
11:10 Zpravodajské Noeviny: 16. 12. 2021
11:35 ARTBITR – Kulturní magazín
11:45 Přejeme si... [P]
12:00 Angelus Domini
12:05 Pod lampou
14:15 Outdoor Films s Michalem Kosíkem a Danielem Bařákem: Sportem proti hendikepu
15:50 Setkání (8. díl): Marek Výborný – Chlumeck u Luže
16:05 Groteskny Bustera Keatona: Frigo jako Sherlock Holmes [P]
16:50 Hledání skrytých svatých míst: Paros a Folegrandos [P]
17:10 Václav Havel – Requiescat in pace!
18:00 Večeře u Slováků: 4. neděle adventní
18:55 V souvislostech [P]
19:15 Přejeme si...
19:30 Vánoční koncert: Praha, Rudolfinum [L]
21:30 Poletuchy: Na skok do Betléma [P]
22:10 Synkopy 61 – šedesát let [P]
23:05 Slavnostní vyhlášení vítězů XIX. Mezinárodního festivalu outdoorových filmů
1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 19. 12. 2021

6:05 Cesta k andělům (20. díl): Kard. Dominik Duka – primas český (2. část)
6:55 ARTBITR – Kulturní magazín: s Pavlem Tasovským
7:10 Křížovatka v Příchovicích
8:05 Večeře u Slováků: 4. neděle adventní
8:30 Na křídlech andělů
8:55 Cvrlikání (85. díl): Irena Budweiserová
10:05 Víra do kapsy
10:30 Mše svatá [L]
11:30 Setkání (9. díl): Pavel Bělobrádek – poutní místo Rokole
11:45 Přejeme si... [P]
12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L]
12:20 V souvislostech
12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne
13:20 Muzikanti, hrajte: Moravanka [P]
14:30 Poletuchy: Na skok do Betléma
15:05 Synkopy 61 – šedesát let
16:00 P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova (5. díl): Matka mého Pána (Lk 1,39–45)
16:35 Bačkorám navzdory: Alice v říši divů
16:50 Pan Panpan [P]
18:00 Sedmihlásky (131. díl): Pust'ňa, mamičko; Eště sme byli nad Koryčany; Hudci, milí hudci
18:05 Ovečky: 4. neděle adventní
18:30 Strýček Emu: Uklízeč [P]
18:40 O pasáčku Asafovi (9. díl)
18:45 Animované biblické příběhy: Nebeské království
19:15 Animované příběhy velikánů dějin: Leonardo da Vinci (1452–1519)
19:50 Přejeme si...
20:05 Dokořán: S Danielem Stachem [P]
20:50 Vincenzo Bellini: Messa di Gloria: Podzimní festival duchovní hudby Olomouc 2021 [P]
22:00 Václav Havel – Requiescat in pace!
22:40 Klapka: S Vladimírem Paslerem
23:40 Polední modlitba Sv. otce Františka
0:00 Zachraňme kostely: Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Kocích u Žlutic
0:20 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne
1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 13. 12. o 20:15 hod.:

A teraz čo?

(Môže sa neveriaci dostať do neba?)

Môže sa človek, ktorý odmieta vzťah s Bohom a nehlási sa k náboženskej viere, dostať do neba, pokiaľ sa snaží žiť slušný život podľa svedomia? Existujú nejaké podmienky pre večný život? S arcibiskupom Cyrilom Vasíľom.

Utorok 14. 12. o 16:45 hod.:

Peter medzi nami

(Sme Božími žobrákmi)

Pápež František začal nový cyklus katechéz, tentoraz zameraný na modlitbu. V úvodnej katechéze modlitbu nazval „dychom viery“ a zdôraznil postoj dôvery v Boha. Ilustroval to na príbehu slepého žobráka Bartimeja, ktorý si od Ježiša vyprosil dar zraku.

Streda 15. 12. o 20:45 hod.:

Katolicizmus – Peter a Pavol

(dokumentárny cyklus)

Rozprávajú o životných púťach jednotlivých apoštolov nám biskup Barón ukazuje, ako pôsobil Duch Svätý skrze všetkých apoštolov a učeníkov, a tak budoval Cirkev. Kráčajúc po stopách svätých Petra a Pavla, ktorí niesli evanjelium do celého sveta, môžeme lepšie pochopiť základy apoštolskej viery, zvlášť zjavenie Kristovho zmŕtvychvstania.

Štvrtok 16. 12. o 16:00 hod.: Svetoznámi slovenskí vedci / Rande v éteri (dokumentárny cyklus)

Publicistický audiovizálny dokument o živote, diele, činnosti a tvorivom odkaze Jozefa Murgaša – svetoznámeho slovenského vynálezcu bezdrôtovej komunikácie, všestranne nadaného i vzdelaného človeka.

Piatok 17. 12. o 18:00 hod.: Medzi riadkami (Stovečkovo)

Dobrodružstvá kučeravých obyvateľov Stovečkova, odkiaľ pochádza aj baranček Gusto, z pohľadu ilustrátorky. Čo bola najväčšia výzva a či je zábava ilustrovať knihu pre deti, zisťuje moderátorka Helena Los Ivoríková.

Sobota 18. 12. o 17:55 hod.: Vianočné Tvorivo

Neodmysliteľnou súčasťou Vianoc sú ozdobené a rozsvietené vianočné stromy. Ponúkame vám návod na stavbu originálnych stromčekov, postup na krásne anjelské ozdoby, či netradičné vianočné gule na jedenie, aj ukážku voňavých darčiek, ktoré zvládnu vyrobiť aj deti.

Nedeľa 19. 12. o 20:40 hod.:

Adventné večery 4/4 (Čakanie v pohybe)

Ako sa nestratiť v rýchľom predvianočnom tempe a hluku? Ako nezaľutovať na pravé svetlo v tieni upratovania a zhaňania darčiek? Ako prežiť advent v radosť a naplnosť? Prijmite naše pozvanie na nedelňu adventných večerí.

ROZVOZ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA PO ČESKÉ REPUBLICE

proběhne díky skautským kurýřům vybranými vlaky v **sobotu 18. prosince 2021.**

Bližší informace na www.betlemskesvetlo.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

11. – 18. PROSINCE 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 12. 12.		PO 13. 12.		ÚT 14. 12.		ST 15. 12.		ČT 16. 12.		PÁ 17. 12.		SO 18. 12.			
Antifona	42	40	1708	1924	1734	1953	42	40	42	40	122	131	122	131		
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	42	40	1709	1926	1734	1953	42	40	42	40	122	131	122	131		
Antifony	93	98	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	125	135	126	135		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	94	99	1710	1926	1735	1954	104	111	108	114	126	136	129	140		
Antifona k Zach. kantiku	94	99	1614	1829	1735	1954	105	111	108	115	126	136	130	140		
Prosby	94	99	1711	1927	1724	1943	105	111	108	115	126	136	130	140		
Závěrečná modlitba	95	100	1614	1829	1615	1830	105	112	109	115	127	137	130	141		
Modlitba během dne:																
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	123	133	123	133		
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	124	133	124	133		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	95	100	99	105	102	108	106	112	109	116	127	137	130	141		
Závěrečná modlitba	95	100	99	104	102	108	105	112	109	115	127	137	130	141		
Nešpory:																
SO 11. 12.																
Hymnus	41	39	41	39	1714	1932	1736	1955	41	39	41	39	121	130	121	130
Antifony	92	97	96	101	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	125	135	114	123
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	92	97	96	102	1717	1934	1737	1956	107	113	110	117	128	138	115	123
Ant. ke kant. P. M.	93	98	97	102	1614	1829	1737	1956	107	114	110	117	128	139	132	143
Prosby	93	98	97	102	1718	1936	1731	1950	107	114	110	117	129	139	115	123
Záv. modlitba	95	100	95	100	1614	1829	1615	1830	105	112	109	115	127	137	117	126
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 12. 12. – 3. nedeľa

adventní

1. čt.: Sof 3,14–18a

Iz 12,2–3.4bcd.5–6

Odp.: 6 (*Plešejte a jásejte, neboť nad vámi vládne Svätý Izraele.*)

2. čt.: Flp 4,4–7

Ev.: Lk 3,10–18

Pondělí 13. 12. – památka

sv. Lucie

1. čt.: Nm 24,2–7.15–17a

Ž 25(24),4–5ab.6+7bc.8–9

Odp.: 4a (*Ukaž mi své cesty, Hospodine!*)

Ev.: Mt 21,23–27

Úterý 14. 12. – památka

sv. Jana od Kříže

1. čt.: Sof 3,1–2.9–13

Ž 34(33),2–3.6–7.17–18.19+23

Odp.: 7a (*Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel.*)

Ev.: Mt 21,28–32

Středa 15. 12. – ferie

1. čt.: Iz 45,6b–8.18.21b–25

Ž 85(84),9ab+10.11–12.13–14

Odp.: Iz 45,8 (*Rosu dejte, nebesa, shůry, právo ať se vyleje z oblak!*)

Ev.: Lk 7,19–23 (řec. 18b–23)

Čtvrtek 16. 12. – ferie

1. čt.: Iz 54,1–10

Ž 30(29),2+4.5–6.11–12a+13b

Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)

Ev.: Lk 7,24–30

Pátek 17. 12. – ferie

1. čt.: Gn 49,1a.2.8–10

Ž 72(71),1–2.3–4ab.7–8.17

Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)

Ev.: Mt 1,1–17

Sobota 18. 12. – ferie

1. čt.: Jer 23,5–8

Ž 72(71),1–2.12–13.18–19

Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)

Ev.: Mt 1,18–24

DESATERO

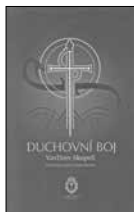

VYPŘÁVĚJ MI O DESATERU
Bruno Ferrero • Z itaštiny přeložila Zdeňka Křehlíková • Ilustrace Juraj Martiška
Odpovědná redaktorka Kristina Veselá

Desatero nám pomáhá být dobrými lidmi. Znaří je často i ti, kdo v Boha nevěří a do kostela nechodí. Krásně ilustrovaná knížka nabízí příběhy a zamyšlení nad slovy, která dávají člověku svobodu a celému světu krásu i řád. Hodí se pro četbu doma, v menších společenstvích i na prvním stupni základní školy.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 195x155 mm, křidový papír, 52 stran, 239 Kč

**K PROHLOUBENÍ VÍRY
 A DUCHOVNÍHO ŽIVOTA**

DUCHOVNÍ BOJ
Vavřinec Skupoli, o. Theat. • Z latiny přeložil P. Josef Hlavnička • Úvod Msgr. Karel Reban

Vyšlo s církevním schválením. Nehynoucí dílo křesťanské asketiky, jemuž se dostalo stovek vydání v nejrůznějších jazycích. Jasněji uspořádané než Kempenského *Následování Krista* a stručněji vyložené než *Filothea* sv. Františka Saleského kráčí střední cestou mezi oběma a společně tvoří trojici nejvýznamnějších návodů k úsilí o křesťanskou dokonalost. Sám sv. František Saleský, tážán, kdo je jeho duchovním vůdcem, vyndal z kapsy právě toto dílo se slovy: „Tato knížka je již od mého mládí po Bohu mým duchovním vůdcem a učitelem duchovního života.“ Po 20 let ji nosil vždy u sebe a každý den z ní četl.

Nakladatelství Christianitas, s.r.o.
Váz., 125x200 mm, 200 stran, 190 Kč

SCHŮZKY S ŽIVÝM BOHEM
Mark E. Thibodeaux SJ • Z angličtiny přeložil Vladislav Šimák • Odpovědný redaktor Michal Altrichter • Předmluva Samuel Prívára SJ

Knížka o modlitbě zvané „ignaciánský examen“. Cílem a smyslem této modlitby je naučit se vidět a vnímat Boží přítomnost v uplynulém dni našeho běžného života. Jako se vztah s přítelem buduje sdílením života, radosti i trápení, tak se vztah s Bohem vytváří tím, že s ním prožíváme radosti i starosti dne. Nejedná se o cvičení z morálky, o hledání vlastních chyb a selhání, ale o připomínku Božích doteků v uplynulém dni. Sledujeme Boží volání a to, zda a jak jsme na ně odpověděli.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Brož., 110x180 mm, 144 stran, 150 Kč

ŽIVOTNÍ SVĚDECTVÍ

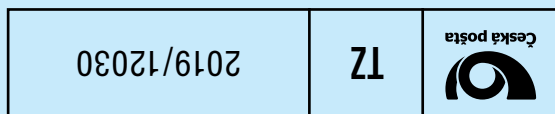

BŮH SVÉ BITVY NEPROHRÁVÁ
Vojtěch Kodet v rozhovoru s Janem Paulasem

Karmelitán P. Vojtěch Kodet v obsáhlém knižním rozhovoru líčí svůj životní příběh. Postupně poznáváme jeho předky, dědečka, který prošel ruským zajetím, otce, bývalého politického vězně, a další členy rodiny. P. Kodet vzpomíná na dětství na venkově, hledání životní cesty, poměry v litoměřickém semináři, kněžské štace i sledování ze strany StB, na obnovu kláštera v Kostelním Vydří nebo svou službu exorcisty. V otevřeném dialogu líčí i nelehká období života a otevírá témata, která jsou pro něj důležitá: víra jako osobní vztah, odpuštění, uzdravení, umění rozlišování nebo život s Božím slovem.

Katolický týdeník s.r.o. a Pavel Nebojsa - Doron
Váz., přebal, A5, 488 stran, 449 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Registráční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.